

Erindi nr. P 139/101
komudagur 3.11.2010

Umhverfisnefnd Alþingis
150 Reykjavík

Reykjavík 3. 11. 2010

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um brunavarnir (Byggingastofnun) 79. mál.

Landssamband slökkviliðs- og sjúkraflutningamanna (LSS), er stéttarfélag í skilningi laga nr. 94/1986 um kjarasamninga opb. starfsmanna og hefur innan sinna raða bæði slökkviliðsmenn og sjúkraflutningamenn. Skv. lögum LSS gætir það hagsmuna félagsmanna sinna bæði varðandi fagleg málefni sem og kjaraleg málefni.

LSS fagnar framkomnu frumvarpi og kemur hér með nokkrar athugasemdir og tillögur út frá reynslu og faglegum sjónarmiðum slökkviliðsmanna.

Í 2. grein frumvarpsins segir:

“Lögin gilda enn fremur um björgun á fastklemmdu fólki úr mannvirkjum og farartækjum með sérhæfðum björgunarbúnaði.”

LSS fagnar því að hér er tekinn af allur vafi að lögin gildi um björgun á fastklemmdu fólki úr mannvirkjum og farartækjum.

Í 8. grein frv. segir:

“Björgun á fastklemmdu fólki úr mannvirkjum og farartækjum með sérhæfðum björgunarbúnaði skal vera eitt af verkefnum slökkviliðs samkvæmt lögum þessum.”

LSS fagnar því að hér er loks kominn lagalegur stuðningur við að verkefnið sé hjá slökkviliðunum, eins og það er í raun í dag.

Í nágrannalöndum okkar er þessi málaflokkur á hendi slökkviliðanna og slökkviliðsmönnum er kennd meðferð þessara sérhæfðu björgunartækja. Í níunda kafla kennslubókar Brunamálaskólans fyrir slökkviliðsmenn, er kennd meðferð og notkun þessa búnaðar. Það verður ekki séð að neinn annar viðbragðsaðili nema slökkviliðin geti tekið að sér þessi veigamiklu verkefni án mikils tilkostnaðar enda hangir þetta allt saman við þau verkefni sem slökkviliðunum er falið að sinna lögum samkvæmt.

Varðandi 3. grein frv.

LSS fagnar nákvæmari skilgreiningu á hugtakinu “mannvirki”.

Jafnframt telur LSS nauðsynlegt að bætt sé við hugtakinu “slökkvilið”, og leggur því til eftirfarandi viðbót við 3. grein frv.:

3. grein frv. :

c. Skilgreining orðsins “slökkvilið” verði svohljóðandi: “sérþjálfaðara hópur manna sem fæst við og slökkvi- og björgunarstörf”.

Skilgreiningin er samkvæmt þýðingu “Íslensku orðabókarinnar” (Menningarsjóður, 2007, Mördur Árnason), og til samræmis við alþjóðlega hugtakið “rescue and fire fighting”.

Í 7. grein frv. segir:

“Byggingarstofnun er heimilt með samningi að fela menntastofnun starfrækslu Brunamálaskólans. Enn fremur er heimilt að gera samning við slökkvilið eða aðra fagaðila um framkvæmd einstakra þátta í starfsemi skólans.”

Af þessu tilefni vill LSS taka fram að nám það sem fer fram við Brunamálaskólann er mjög sérhæft og útheimtir dýrann og flókinn tækjabúnað sem að áliti LSS er ekki á færi annarra en slökkviliða sveitarfélaganna að tryggja afnot af slíkum tækjum og búnaði. Þannig er verulegur vafi á því að hægt sé að fela öðrum menntastofnunum eins og framhaldsskólum framkvæmd þeirrar menntunar. LSS leggur á það áherslu að skólinn verði framvegis rekinn sem sjálfstæð stofnun eins og t.d. Sjúkraflutningaskólinn og Lögregluskólinn. Einnig væri vel hægt að fela stærstu slökkviliðum landsins rekstur skólans, en með því væri fulltryggt að sú fagþekking sem þar er til staðar hverju sinni, skili sér til nemenda.

Þá má ekki gleyma því að endurmenntun er stór hluti í menntun slökkviliðs- og sjúkraflutningamanna um allt land og því gríðarlega mikilvægt að tryggja öllum slökkviliðsmönnum gott aðgengi að endur- og símenntun. Án þess verður ekki mögulegt að halda uppi góðri þjónustu og um leið að tryggja fyllsta öryggi íbúa og slökkviliðsmanna í útköllum og annarri þeirri vinnu sem er á hendi slökkviliðanna. Jafnframt vekjum við athygli á þeirri nauðsyn að hluti kennslunnar fari fram í fjarkennslu.

Okkur hjá LSS er ljóst að það þarf að bæta starfsemi Brunamálaskólans en sjáum ekki að lausnin felist í að færa hann undir einhverja óskilgreinda menntastofnun út í bæ sem óvíst er hvort hafi yfir að ráða þeim sértæka tækjabúnaði sem til þarf.

LSS leggur því til við umhverfisnefnd að felld verði út eftirfarandi setning í 7. grein frv.:
“Byggingarstofnun er heimilt með samningi að fela menntastofnun starfrækslu Brunamálaskólans.”

Varðandi 9. grein frv.

Um breytingar sem verða á 12. grein laganna, þykir LSS rétt að nota orðið “*mannvirkisins*” til samræmis við aðrar breytingar sem frv. innleiðir:

*c. Á eftir e-lið 1. mgr. kemur nýr stafliður, svohljóðandi: ef ljóst þykir að hætta geti skapast af ástandi brunavarna og sinni eigandi eða forráðamaður húsnæðisins/ **mannvirkisins** ekki tilmælum slökkviliðsstjóra...*

Varðandi 13. grein frv.

LSS telur nauðsynlegt að tala um “þrekpróf” samhliða læknisskoðun. Jafnframt teljum við ekki rétt að einskorða þetta við þá sem stunda reykköfun.

Varðandi 19. grein frv.

LSS fagnar sérstaklega eftirfarandi nýrri málsgrein og telur hana hafa mikið forvarnargildi:
“Byggingarstofnun getur kraftið sveitarfélög nauðsynlegra upplýsinga um stöðu brunavarna og um búnað og starfsemi slökkviliða í sveitarfélaginu.”

LSS telur jafnframt nauðsynlegt að bætt sé við 19. grein ákvæði um að Ráðherra skuli í reglugerð setja ákvæði um refsiheimildir til handa Byggingastofnun ef rekstraraðili hlýði ekki fyrirætlum um úrbætur.

Reynslan hefur sýnt okkur í Landssambandi slökkviliðsmanna að Brunamálastjóra skorti úrræði til að fylgja eftir kröfum um úrbætur varðandi búnað og starfshætti slökkviliða. Í þeim tilfellum getur verið um mannlíf að tefla.

Varðandi 23. grein frv.

Þar koma fyrir orðin: “námskeiði” “námskeiðum” “námskeiða” og “námskeiðahald”. Miðað við umfang menntunarinnar telur LSS réttara að tala hér um “nám” frekar en “námskeið”.

Í frumvarpi um brunamál (376 mál) sem lagt var fram á alþingi 2007-2008 var eftirfarandi tillaga sem ekki er í þessu frumvarpi:

“18. gr. laganna orðast svo:

Slökkviliðsmenn og aðrir sem vinna að brunavörnum eftir kvaðningu slökkviliðsstjóra eða lögreglustjóra skulu slysatriggðir við æfingar og önnur störf í þágu brunavarna eða vegna mengunaróhappa á landi. Sama gildir um önnur störf er slökkviliðsmenn sinna eftir kvaðningu slökkviliðsstjóra eða lögreglustjóra, þ.m.t. sjúkraflutninga og björgunarstörf. Bætur skulu ákvarðast á grundvelli reglna I. kafla skaðabótalaga, nr. 50/1993, með síðari breytingum. Þeir sem slasast við störf sem tilgreind eru í 1. mgr. eiga rétt á að fá greiddar bætur úr sveitarsjóði, verði tjónið ekki bætt af vátryggingafélagi.”

LSS telur þessa tillögu eiga fullt erindi í frumvarp um brunamál (Byggingastofnun). Dæmi eru um að hlutastarfandi slökkviliðsmenn slasist í æfingum/útköllum og geti ekki snúið til fyrri starfa (í sitt aðalstarf). Sjá athugasemdir um grein nr. 13 í frumvarpinu (376. mál) sem lagt var fram á alþingi 2007-2008.

Fyrir hönd Landssambands slökkviliðs- og sjúkraflutningamanna

Sverrir Björn Björnsson formaður